

Страх од књиге, Сузана Тамаро Страх од књиге

Рођена је у Трсту, у Италији, 12. децембра 1957. године. Детињство је провела са баком након развода својих родитеља. По завршетку студија, сели се у Рим, што уједно представља и почетак њене успешне и богате каријере. Написала је бројне књиге, а ради и као сарадник на филму. Једна од тих књига је СТРАХ ОД КЊИГЕ!

Леополд је тужан дечак који своје слободно време проводи читајући књиге. Он жели друге поклоне за рођендан, али родитељи му увек купују књиге. Они уопште не примећују тугу у Леополдовим очима. Дечак нема храбрости да родитељима исприча своје жеље и због тога је много несрећан. Његови родитељи много воле да читају па зато и од њега то захтевају.

Било би све много лакше да је дечак лепо разговарао са мамом и татом. Родитељи га нису разумели, већ су му стално одређивали многе казне. Ја никако не бих волела да сам на његовом месту. Леополд није знао шта ће да ради па је побегао од куће. Мислим да то није исправан поступак. Било би боље да је родитељима рекао шта га мучи.

Имао је среће што је у парку срео слепог старца, који је са њим смирено разговарао. Успео је да сазна шта га мучи. Препричавао је дечаку своје доживљаје. Леополд је уживао у његовој причи. Чак су отишли и до књижаре да купе књигу. Тако је старац приметио да дечак не види добро и да мора наочаре да носи. То је рекао његовим родитељима када је дечака довео кући. Чим је добио наочаре, проблеми су одмах решени. Није више имао страх од књиге. Родитељи би му сигурно купили наочаре само да је рекао да не види добро. А и родитељи су могли да се потруде и открију зашто је дечак тужан. Били су превише заузети собом, на њега нису ни обраћали пажњу.

Поучна књига, учи нас да своје проблеме треба увек да кажемо својим родитељима.

Сваки проблем у породици може да се реши. Леополд је требао да се пожали својим родитељима, а не одмах да бежи од куће.

